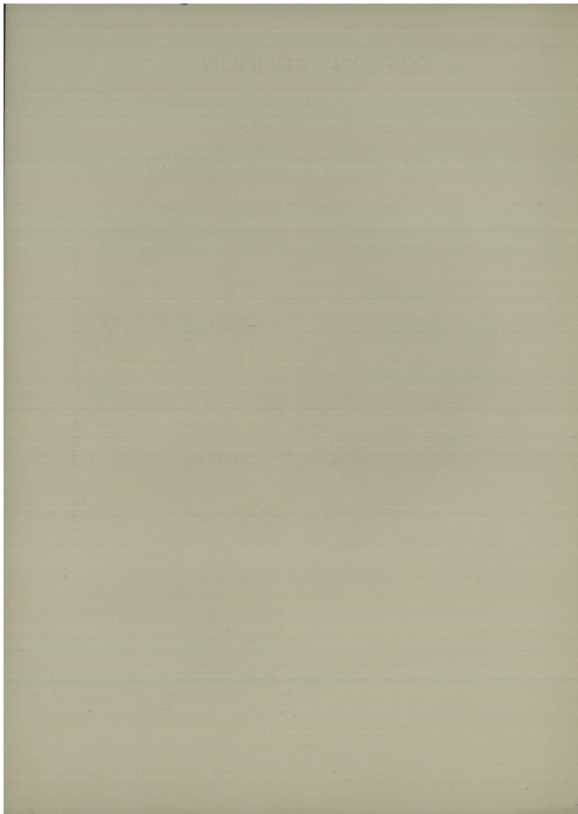

Ω Δ Ε Ι Ο Ν
Α Θ Η Ν Ω Ν

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

1871

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Δευτέρα 8 'Απριλίου 1935, ὥραν 6.30 μ. μ.

ΕΒΔΟΜΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΠΙ Τῆ 250ΕΤΗΡΙΑΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ

JOHANN SEBASTIAN **BACH**

ΠΡΩΤΗ ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΟΣ

ΤΑ ΠΑΘΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

ΥΠΟ ΤΗΣ

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΑΙ ΤΗΣ

ΧΟΡΩΔΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΤΟΥ Κ^{ΟΥ}

Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

ΜΟΝΩΔΟΙ:

Η KAMMERSÄNGERIN **VERA SCHWARZ** ΥΨΙΦΩΝΟΣ

Τῆς Κρατικῆς Ὀπερας Βιέννης καὶ Βερολίνου
καὶ τῶν Festspiele Σάλτσμπουργ καὶ Μονάχου

Η KAMMERSÄNGERIN **ROSETTE ANDAY** ΜΕΣΟΦΩΝΟΣ

Τῆς Κρατικῆς Ὀπερας καὶ τῶν Festspiele τοῦ Σάλτσμπουργ

ANDREAS VON RÖSLER ΟΞΥΦΩΝΟΣ

Τῆς Βασιλικῆς Ὀπερας τῆς Βουδαπέστης

KARL RÖSSL-MAJDAM ΒΑΘΥΦΩΝΟΣ

Τὴν Κυριακὴν 7 'Απριλίου, ὥραν 11 π. μ.

ΓΕΝΙΚΗ ΔΟΚΙΜΗ

Τιμὴ ἀναλυτικῶν προγράμματος Δρ. 15.

ΒΑΣΙΛΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
1871

ΘΕΑΤΡΟΝ ΦΛΥΜΠΙΑ

ΕΒΔΟΜΗ ΖΥΝΑΥΛΙΑ ΖΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΖΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΠΙ ΤΗ ΣΚΗΝΗΙΔΙ ΑΝΤΙ ΤΗΣ ΤΕΡΤΙΗΣ ΤΟΥ

ΙΩΑΝΝΗ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ ΒΑΧ

ΠΡΩΤΗ ΕΚΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΡΕΥΜΑΤΟΣ

ΑΤ ΠΑΘΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

ΥΠΟ ΤΗΣ

ΖΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΑΙ ΤΗΣ

ΧΟΡΩΔΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΤΟΥ Κ.Υ.

Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

ΜΟΝΟΔΙ:

Η ΚΑΜΜΕΡΣΑΝΓΕΡΙΝ ΒΕΡΑ ΣΧΒΑΡΣ ΨΑΦΟΝΙΣ

Τῆς Κρατικῆς Ὀπερας ἐπι Βαρσοβῆν
καὶ τῆς Ρωσικῆς Κατασκευῆς καὶ Μουσικῆς

Η ΚΑΜΜΕΡΣΑΝΓΕΡΙΝ ΡΟΣΕΤΤΕ ΑΝΔΡΑ ΜΕΣΟΦΩΝΟΣ

Τῆς Κρατικῆς Ὀπερας καὶ τῆς Ρωσικῆς καὶ Κατασκευῆς

ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΟΝ ΡΟΣΛΕΡ ΟΞΕΦΩΝΟΣ

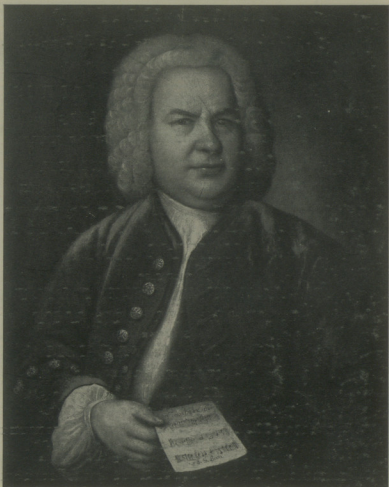
Τῆς Βαρσοβικῆς Ὀπερας ἐπι Βαρσοβῆν

ΚΑΡΛ ΡΟΣΛ-ΜΑΛΔΑΜ ΒΑΡΣΟΦΩΝΟΣ

Τῆς Κρατικῆς Ὀπερας ἐπι Βαρσοβῆν ἔτος 11 κ. κ.

ΤΕΝΙΚΗ ΔΟΚΙΜΗ

Πῶς ἀγοράσῃται ἀποβιβαστικῶς ὑπὸ 12

JOHANN SEBASTIAN BACH

1685 - 1750

JOHN W. BAKER & CO.

1887-88

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ ΜΠΑΧ

1685 - 1750

Ἡ Ολόκληρος ὁ πολιτισμένος κόσμος ἐορτάζει ἐφέτος τὰ 250 χρόνια ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰωάννου Σεβαστιανοῦ Μπάχ.

Ἡ ζωὴ τοῦ Μπάχ εἶναι μοναδικὴ ἀπόδειξις ὅτι ὁ καλλιτέχνης δὲν εἶναι ἀνάγκη, ὅπως γενικῶς ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα, νὰ ἐμφανίζεται ὡς παράδοξος τύπος, ὡς νοσηρὰ ἢ μελαγχολικὴ φύσις, εἰς τὴν ὁποίαν τὰ πάντα ἐπιτρέπονται ἐξ ὀνόματος τῆς τέχνης. Οὐδέποτε ζωὴ ὑπέρθε πεζοτέρα τῆς τοῦ Μπάχ, οὐδέποτε τόσον ἐστερημένη ποιησεως καὶ αἰσθηματικότητος. Αἱ δὲ ἐπόμενα γραμματὰ τοῦ J. Combarieu, χαρακτηρίζουν ἄριστα τὸν καλλιτέχνην: «Εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Μπάχ δὲν ὑπάρχει ὄριζον! δὲν ὑπάρχονν περιπέτεια, οὔτε αἰσθηματικαὶ καταγίδες! Εἰς τὴν πίστιν του δὲν εὐρίσκεται μυστικισμός! Εἰς τὴν τέχνην του δὲν ἀπαντῶνται ψυχικὰ μυστικά, βαθειὰ καὶ ἀπόκρυφα! Καμμία αἰσθηματικότης! καμμιά σκέψις διὰ τὸ ὑπερπέραν, καμμιά φροντίς νὰ ἀποδώσῃ τὴν προσωπικότητά του καμμία ἀγωνία νὰ κάμῃ τὸ ὄραϊον! (ἀσχετῶς ἂν τὸ ἐπιτηγχνάνη ἀσυνειδήτως). Ὁ Μπάχ οὐδέποτε ἐγνώρισε τὴν ἀμφιβολίαν· καὶ ἡ θλιβερὰ ἀπαισιοδοξία ὄλων σχεδὸν τῶν μεγάλων καλλιτεχνῶν τοῦ εἶναι ἄγνωστος. Ἀντιθέτως κατέχει κατὰ τρόπον καταπληκτικὸν τὴν τέχνην του, ἡ ὁποία ἐμφανίζεται τελεία, ἡρεμῆ, διαθέτουσα μέσα τόσον πλούσια καὶ τόσον εὐλύγιστα, ὥστε νὰ κάμουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι οὐδεμία προσοπάθεια κατεβλήθη διὰ τὴν δημιουργίαν τῆς. Ἡ τεχνικὴ τοῦ Μπάχ εἶναι αὐθόρμητος, σὴν μὴ δευτέρα φύσις, ἡ μουσικὴ γλῶσσα ὁμιλεῖται ἀπὸ αὐτὸν τόσον εὐκόλως ὅσον ὁ προφορικὸς λόγος. . . . Ὅπως ὄλοι οἱ μεγάλοι «ὄργανιστες» (organistes) — καὶ ὑπῆρξεν ἴσως ὁ μεγαλύτερος — καὶ ὅπως ὄλοι αἱ ἰδιοφυεῖς, εἶναι ἀνεξάντλητος αὐτοσχεδιαστής, ποὺ δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ αὐτοσυγκεντρωθῇ καὶ νὰ «σφιχθῇ» διὰ νὰ παραγάγῃ. Συχνά, λησιμονῶν τὸν ἑαυτὸν του ἀπὸ τὸ ἔργον του κάμνει μουσικὴν ὅπως ἓνας ἀρχιτέκτων θὰ ἔκαμνε σχέδια μεγάρων καὶ οἰκιῶν διὰ διαφόρους χρήσεις, χωρὶς

νά σκέπτεται νά φραγῆ αὐτὸς οὗτος εἰς τὸ κτίριον γεννᾷ ἔτσι τὴν ἐν-
τύπωσιν ἐνὸς θαυματουργοῦ ἀρχιτέκτονος ὁ ὁποῖός θά εἶχε τὴν γαλήνην
ἐνὸς ὑπερανθρώπου δημιουργοῦ.

Τὰ «Πάθη τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην» (Johan-
nes Passion) τοῦ Μπάχ εἶναι τὸ πρῶτον ἔργον ἐκ τῶν πέντε παρεμ-
φερῶν. Ἦτο δὲ τὸ τέταρτον «Πάθος» ποῦ ἐξετέλειτο τότε ἐν Λειψία·
ὁ δὲ Kuhnau, ὡς γνωστόν, μόλις τὸ 1721 εἶχεν ἀποφασίσει νά δώσει
ἓνα «Πάθος» εἰς ὕφος μελοδράματος. Ἐὰν αἱ διαπραγματεύσεις αἱ
ὁποῖαι προηγήθησαν τοῦ διορισμοῦ τοῦ Μπάχ δὲν εἶχαν παραταθῆ,
ἀντὶ οὗτος νά ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του μετὰ τὴν ἐορτὴν τῆς Ἁγ.
Τριάδος, θά εἶχεν ἤδη ἐγκατασταθῆ διὰ τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν καὶ
τὰ «Πάθη» κατὰ Ἰωάννην θά εἶχον ἐτελεσθῆ ἀπὸ τοῦ 1723. Διὰ νά
εἶναι ἐτοιμος διὰ κάθε ἐνδεχόμενον ὁ Μπάχ εἶχεν ἀρχίσει ἐργαζόμενος
εἰς Cöthen, κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦ 1722-1723. Μὴ εὐρίσκων ὁμοῦ λιμ-
πρετίσταν, ἀπεφάσισε νά γράψῃ μόνος του τὸ κείμενον χρησιμοποιῶν
τὸ περιφημον κείμενον τοῦ Brockes τὸ ὁποῖον εἶχον μελοποιήσει ὁ
Χαϊνδελ καὶ οἱ διδάσκαλοι τοῦ Ἀμβούργου. Μερικὲς ἄριες τῶν Παθῶν
κατὰ Ἰωάννην εἶναι παραφράσεις τοῦ κειμένου τοῦ Bröckes. Εἶναι
μάλιστα ἐνίοτε τόσον ἐπιτυχημένα αἱ παραφράσεις αὐταί, ὥστε θά ἤμ-
ποροῦσε κανεὶς νά ὑποθέσῃ ὅτι ὁ διδάσκαλος ἐδοθηθῆ ἀπὸ κάποιον,
ἀπὸ ποιητὴν ἴσως. Εἶναι ἀναμφίβολον ἐπίσης ὅτι δὲν ἐξέλεξεν ὁ ἴδιος
τάς στροφάς τῶν «χορικῶν» (chorals). Τὸ ὅλον εἶναι πολὺ ἐπιτυχῶς
συνδυασμένον ἐν προόψει μελοποιήσεως, ὅσον τοῦλάχιστον τὸ ἐπιτρέ-
πει τὸ κείμενον τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου, μᾶλλον μονοτονου,
καί, δραματικῶς, πολὺ ὑποδεεστέρου τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Διὰ τὸν λό-
γον οὗτον μάλιστα ὁ Μπάχ, διὰ νά διακόψῃ τὴν μονοτονίαν δὲν
δισταξεῖ νά παρεμβάλλῃ εἰς τὸ κείμενον τοῦ Ἰωάννου μερικά σημεῖα
ἀπὸ τὴν ἀρήγησιν τοῦ Ματθαίου, ὅπως π.χ. τὴν μετάνοιαν τοῦ Πέ-
τρου καὶ τὸν σεσημῶν ποῦ ἐπικολουθεῖ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἰησοῦ.
Τὸ «Πάθη κατὰ Ἰωάννην» τὰ ἐτελεσθέντα τὸ πρῶτον τὸ 1724 ἦσαν
πολὺ διάφορα ἀπὸ τὰ «Πάθη» ποῦ γνωρίζομεν σήμερα. Ὑπέστησαν τέσ-
σαρας συνεχεῖς μεταβολάς, ὡς ἀποδεικνύουσι καρτιτούρες καὶ τὰ μέρη.
Κατέχουμεν πράγματι δύο καρτιτούρες τῶν αὐτῶν «Παθῶν» ἡ πρώτη
ἢ πλέον παλαιά, εἶναι ἐν μέρει αὐτόγραφος, ἢ ἄλλη, ἢ ὀριστωή, εἶναι
ἓνα ἀντίγραφο ποῦ ἔκαμεν ὁ Ἐμμανουήλ Μπάχ εἰς Ἀμβούργον,
ὅταν ἐξετέλειεν ἐκεῖ τὸ ἔργον. Τὰ μέρη ὑπάρχον μάλιστα ὑπὸ τρεῖς

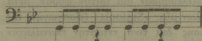
μορφάς. Ἰδοὺ ἡ ἱστορία τῶν διαφορῶν μεταβολῶν: Τὰ «Πάθη κατὰ Ἰωάννην» τοῦ 1724 ἤρχιζαν μὲ ἓνα «χορικόν» ἐπὶ τῶν λέξεων: «O Mensch, bewein deine Sünde gross» ("Ἀνθρώπε κλαίε τὸ μέγα σου ἀμάρτημα) καὶ ἐτελείωναν μὲ μίαν φαντασίαν μὲ χοροφδίαν ἐπὶ τοῦ «χορικοῦ»: «Christe du Lamm Gottes» (Χριστέ, ἀμνὲ τοῦ Θεοῦ). Κατὰ τὴν μετέπειτα τροποποίησιν, ὁ Μπάχ ἀντικατέστησε τὴν πρώτην χοροφδίαν μὲ τὴν σημερινήν: «Herr unser Herrscher» (Θεὸς ὁ Κύριος ἡμῶν) ἢ παλαιὰ πρώτη χοροφδία τοῦ κατὰ «Ἰωάννην Πάθους» ἐγίνε ἡ τελικὴ χοροφδία τοῦ κατὰ «Ματθαῖον Πάθους». Τὸ τελικὸν χορικόν: «Christe, du Lamm Gottes», (Χριστέ ἀμνὲ Θεοῦ) ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ τωρινοῦ: «Ach Herr, lass dein lieb Engelein». Αἱ τροποποιήσεις αὗται ἐγένοντο πιθανὸν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπαναλήψεως τοῦ ἔργου τὸ 1727. Ὅταν τὰ Πάθη ἐξετελέσθησαν διὰ τρίτην φοράν, μετὰ τὸ 1730, περιελάμβαναν μεταξύ ἄλλων μίαν «Sinfonia» (εἰσαγωγήν) τῆς ὁποίας οὐδὲν ἴχνος σῶζεται. Ἐπίσης διὰ τινὰ τετάρτην ἐπαναλήψιν τὸ ἔργον ὑπέστη καὶ ἄλλας λεπτομερειακὰς μεταβολάς. Δεῖγμα τῆς μεγάλῃς εὐσυνειδησίας τοῦ καλλιτέχνου εἶναι τὸ γεγονός ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του ἐν Λειψία μετέβαλε καὶ πάλιν ριζικῶς τὴν πρώτην χοροφδίαν καὶ ἐπέφερε καὶ ἄλλας ἀλλαγάς, δώσας οὕτως εἰς τὸ ἔργον τὴν ὀριστικὴν μορφήν.

Ἄγνοοῦμεν ποίαν ἐντύπωσιν ἔκαμαν τὰ «κατὰ Ἰωάννην Πάθη» κατὰ τὴν πρώτην ἐκτέλειον, ὅπως ἀγνοοῦμεν καὶ τί ἐντύπωσιν ἐπροκάλεσαν τὰ «κατὰ Ματθαῖον Πάθη». Πάντως εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ ὑποθέσῃ ὅτι τὸ κοινὸν δὲν ἠσθάνθη ἀμέσως τὸ κάλλος τοῦ ἔργου, τοῦ ὁποίου αἱ ὑπέροχοι σελίδες δὲν εἶναι ἀπὸ ἐκεῖνας ποῦ ἀποκαλύπτονται εἰς τὴν πρώτην ἀκρόασιν. Ὅπως οὐδέποτε ὅμως, δὲν ἀργοῦν νὰ σαγηνεύσουν τὸν ἀκροατὴν καὶ νὰ τὸν κρατήσουν δέσμιον διὰ τῆς αὐστηράς καὶ σοβαρᾶς αὐτῶν ὠραιότητος, ὠραιότητος καθαρῶς πνευματικῆς, ὡς πᾶσα ἀνωτέρα φιλοσοφικὴ ἰδέα. Τοῦτο δὲ διότι ἡ μουσικὴ τοῦ Μπάχ εἶναι φιλοσοφικὴ ὅπως τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον φιλοσοφεῖ ἐπὶ τῆς ἀποκαλύψεως τῆς θεϊότητος διὰ τῆς ταπεινοφροσύνης. Γοητευμένος ἀπὸ τὴν ἰδέαν αὐτὴν ὁ Μπάχ ἠγνόησε ὅτι τὸ ἀρχικὸν χορικόν «Ἀνθρώπε κλαίε τὸ μέγα σου ἀμάρτημα» δὲν εἶχε τὴν θέσιν του ἐκεῖ, διότι δὲν συνεδέετο μὲ τὴν φιλοσοφίαν τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου. Τὸ ἀντικατέστησε συνελῶς μὲ τὴν σημερινὴν Χοροφδίαν «Σέ, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός», διὰ τῆς ὁποίας προσπαθεῖ νὰ ἐκφράσῃ τὴν φιλοσοφίαν τοῦ τετάρτου Εὐαγγελίου. Ἔχομεν ἄρα νὰ κάμωμεν μὲ μουσικὴν καθαρῶς συμβολικὴν. Τὰ δέκατα ἕκτα τῶν

βιολίον φαίνονται σάν αίσουόμενα στόν άέρα, προκαλούντα τήν έντύ-
πωσιν διαφανούς και μυστηρώδους φωτός και συμβολίζοντα τό θεϊόν
πνεύμα :

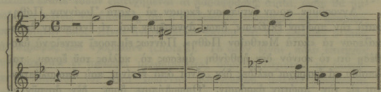

‘Αφ’ έτέρου τά μιάσσα δίδουν τήν έντύπωσιν του άπειρου.

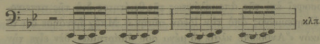

Οί δξύανλοι και οί πλαγιάνλοι εκφράζουν τό Πάθος και τόν Πό-
νον δέν άποτελούν καθωρισμένον θέμα είναι άτέρμονες γογγυσμοί :

Fl. Ob.

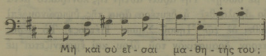
Και περαιτέρω, εκεί όπου ή φράσις : « Δείξον ήμίν τά πάθη σου
τά βιολία σβύνουν και τό θέμα των δεκάτων έκτων κατεβαίνει εις τά
μιάσσα :

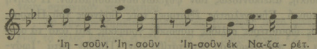
‘Υπήρχε συνήθεια εις τήν Καθολικήν Έκκλησίαν (και έπάχει
άκόμη εις τήν ‘Ορθόδοξον) όπως τά Πάθη του Χριστου ξεστομούνται με
έν ειδος άπαγγελίας ή μονοτόνου ψαλμοφδίας. Εις τήν Έκκλησίαν όμως
των Διαμαρτυρομένων τά « Πάθη » ώργανώθησαν επί τό μουσικώτερον.

Οὕτω τὰ μὲν λόγια τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἤρχισαν ἤδη ἀπὸ τοῦ ΙΖ' αἰῶνος νὰ ἐκτελῶνται ὑπὸ τοῦ «Ἀφηγητοῦ» (Historicus) ἢ τοῦ «Εὐαγγελιστοῦ» με *ορεσιτατιβα*, ἐνῶ ἀπ' ἑτέρου ὁ χορὸς ψάλλει πολυφωνικῶς τὰ «Χορικά» (chorals) τὰ σχετικά πάντοτε μετὰ τὴν ἱστορίαν τῶν «Παθῶν» ἢ τὰ λόγια τῶν μαζῶν τοῦ λαοῦ, τῶν «Turbae» ὡς ἐλέγοντο. Τὸν τύπον τοῦτον νῶν «Παθῶν» ἀνήγαγεν εἰς μεγίστην τελειότητα ὁ *Ερρίκος Schütz*, (1585—1672) καὶ μετ' αὐτὸν ὁ *Ἰωάννης Σεβαστιανὸς Μπάχ*. Αἱ ἄρραι αἱ ὅποια ἀπαντῶνται εἰς τὰ «Πάθη» τούτου δὲν βασίζονται ἐπὶ κεκλιμένον ληφθέντος ἀπὸ τὴν πιστὴν ἀφήγησιν τῶν Εὐαγγελιστῶν, ὡς εἶναι τὰ *ορεσιτατιβα* ἢ τὰ χορικά, ἀλλ' ἐπὶ στίχων γραφέντων εἰδικῶς ὑπὸ ποιητοῦ τίνος καὶ ἀποδιδόντων οὕτως εἰπεῖν τὴν φιλοσοφικὴν ἰδέαν τοῦ σημείου ἐκείνου τοῦ Εὐαγγελίου, πρὸς τὸ ὁποῖον μάλιστα, ἀρκετὰ συχνά, εἶναι καὶ ζῆνοι.

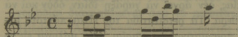
Εἰς τὸ πρῶτον μέρος τῶν «Παθῶν κατὰ Ἰωάννην» ἡ χορφεδία χρησιμοποιεῖται μόνον διὰ τὰ δραματικὰ μέρη καὶ τὰ «Χορικά». Μία ἐκ τῶν χορφεδιῶν εἶναι—ἐκτὸς ἐκείνης τῆς εἰσαγωγῆς διὰ τὴν ὁποίαν ὠμλήσαμεν ἤδη—ἡ ἀναφερομένη εἰς τὴν ἄρνησιν τοῦ Πέτρου: «Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου;» λίαν ἐκτεταμένη καὶ ἀναπτυσσομένη ἐπὶ τοῦ θέματος.

Αἱ δύο ἄλλαι εἶναι βραγεῖαι δραματικαὶ ἀπαντήσεις τοῦ περιέργου ἀλήθους ἐπὶ τῆς ἐρωτήσεως τοῦ Σωτῆρος: «Τίνα ζητεῖτε;» Εἰς διαφόρους τόνους παρουσιάζεται τὸ θέμα:

Τὸ ρυθμικὸν σχῆμα τῶν βιολίων τὸ ὁποῖον συνοδεύει τὰς φωνὰς

ἐπανερύσκειται καὶ εἰς τὰς χορφεδίας τοῦ δευτέρου μέρους: «Ὁ νόμος

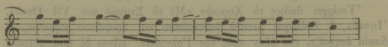
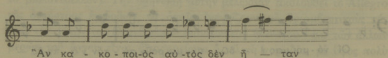
λέγει μὴ σκοτόνῃς!». «Μὴ τοῦτον, ἀλλὰ Βαραββᾶν», «Ποιός; ποιός ἐστὶν βασιλιάς μας. Ὁ βασιλιάς μας ἕνας εἶναι: εἶναι ὁ Καῖσαρ!»

Τὰ τέσσαρα «Χορικά» τοῦ πρώτου τούτου μέρους, διακρίνονται ἀπὸ τὰ τῶν ἄλλων μουσουργῶν λόγῳ τῶν μεσῶν πάθους καὶ ὀρειότητος ἁρμονιῶν των, ἐπίσης δὲ καὶ λόγῳ τῆς μελωδικότητός των, προσόντων ἀπαντωμένως μόνον εἰς τὴν σχολὴν τοῦ Eccard (1553—1911) Δὲν εἶναι ἀπολύτως ἐξηκριβωμένοι ἐὰν κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Μπάχ ἢ ὁμήγουρις τῶν πιστῶν ἐν Λειψία, συνέψαλλε τὴν δεξτέραν φωνὴν τῶν ἀπλῶν αὐτῶν χορικῶν· πολλοὶ ὁμως πιθανότερες υπάρχουν ὅτι οὕτω πράγματι ἐγένετο. Ἰδίως κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Παθῶν τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς πλείστας ἐκκλησίας τῶν Διαμαρτυρομένων ὁ λαὸς ἐλάμβανε μέρος κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν, μολὶς πρὸ ὀλίγων δεκαετηρίδων. Ἀκόμη δὲ καὶ εἰς τοὺς «Ἑπτὰ Λόγους» τοῦ Χαῦδν καὶ εἰς τὸν «Χριστὸν ἐπὶ τοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν» τοῦ Μπετόβεν υπάρχουν χορικά γραμμένα εἰδικῶς διὰ νὰ συμμετέχουν καὶ οἱ ἐκκλησιαζόμενοι κατὰ τὴν ἐκτέλεσίν των «κατὰ βούλησιν» (ad libitum).

Ἄριος ἔχει τὸ πρῶτον μέρος τῶν «Παθῶν κατὰ Ἰωάννην» μόνον τρεῖς. Ἡ πρώτη εὐρίσκεται εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τῆς ἔξιτορήσεως κατὰ τὸ ὅποιον ὁ Ἰησοῦς ὀδηγεῖται δέσμιος πρὸ τοῦ Ἄννα. Εἰς τὰ δεσμὰ αὐτὰ ἀνταποκρίνονται οἱ στίχοι τοῦ Brockes «Γιὰ νὰ λύσῃ τὰ δεσμὰ μου καὶ νὰ με σώσῃ». Τὴν ἄριαν αὐτὴν τῆς κοντραλτο μετὰ τρία μέτρα ρετσιτατίβο ἀκολουθεῖ ἡ δευτέρα ἄρια τῆς ὑψιφάνου ἐπὶ τῶν λέξεων «Ἐκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος». Τὸ μέρος τοῦτο εἶναι τὸ ὀλιγώτερον δραματικὸν τοῦ ὅλου καὶ ἐμφανίζεται μὲ χαρακτηριστὰ ἀπλοῦν καὶ ἀφελῆ, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἄριαν τοῦ τετάρτου «ὦ! ψυχῆ, ὦ φτωχῆ», μὲ τὴν ὁποίαν τελειώνει τὸ πρῶτον μέρος τῶν «Παθῶν». Ὁ γλυκὺς, ἐρευνητικὸς, ἔροτηματικὸς καὶ θρηνώδης τόνος τῆς ἀνωτέρου ἄριος, καθιστᾷ αὐτὴν μίαν ὑπέροχον σελίδα τῶν διὰ τῆς μουσικῆς ἀπεικονίσεως τῶν ψυχικῶν συναισθημάτων. Ἡ σκηὴ ἔξ ἄλλου, ὅπου ὁ Εὐαγγελιστὴς ἔξιτορεῖ τοὺς θρηνοὺς τοῦ Πέτρου, εἶναι ἀπὸ τὰς ὀραιότερας σελίδας μουσικῆς γραφικῆς καὶ ἀπὸ τὰ συγκινητικώτερα καὶ παθητικώτερα ρετσιτατίβα τῶν «Παθῶν κατὰ Ἰωάννην». Γενικῶς ἄλλως τε ὁ Μπάχ εἰς τὰ ρετσιτατίβα τῶν «Παθῶν» εἶναι μέγας δημιουργός. Ἀκολουθῶν ἐν μέρει τὴν σχολὴν τοῦ Schütz καὶ τῶν διδασκάλων τῆς Βενετίας, δὲν ἀργεῖ νὰ χαράξῃ ἰδίαν ὁδὸν καὶ νὰ χειρισθῇ αὐτὸ ἐντελῶς ἐλεύθερα. Τὰ ρετσιτατίβα του εἶναι πάντοτε μικρὰ εἰκόνας, συχνὰ δὲ καὶ πραγματικαὶ φαντασίαι, ἴδια μάλιστα εἰς τὸ

δεύτερον μέρος των «Παθῶν» ἐκεῖ ὅπου ὁ Εὐαγγελιστὴς ἐκθέτει τὰ ἴδια λόγια τοῦ Χριστοῦ.

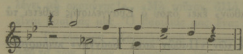
Εἰς τὸ δεύτερον μέρος των «Παθῶν κατὰ Ἰωάννην» κυριαρχοῦν αἱ δραματικαὶ χοροδία. Εἰς τὸ πρῶτον τμήμα, κατὰ τὸ ὅποιον ἀπεικονίζονται οἱ ραβδισμοί, ὑπάρχουν τρεῖς. Ἡ τρίτη: «Μὴ τοῦτον ἀλλὰ Βαραββᾶν», εἶναι βραχί, δραματικὸν κομμάτι, ποῦ ζῳγραφίζει τὴν ἀγριότητα τοῦ πλήθους. Τὰς δύο πρώτας: «Ἄν κακοποιὸς αὐτὸς δὲν ἦταν» καὶ «Δὲν πρέπει νὰ φρονεῖσωμεν», ἀνέπτυξεν ὁ Μπαχ εἰς αὐτοτελεῖς σκηνάς. Ἡ μουσικὴ ἀμφοτέρων εἶναι ἡ αὐτὴ καὶ βασιζέται ἐπὶ δύο κυρίων θεμάτων.

Εἰς τὴν δευτέραν χοροδία, ἐπάνω εἰς τὸ χρωματικὸν μοτίβο, ὑπεισέρχεται ἡ ἀποφασιστικὴ λέξις «φόνευσον». Τόσον διὰ τῶν ἁρμονιῶν, ὅσον καὶ διὰ τῆς μουσικῆς ἀπαγγελίας τὰ δύο αὐτὰ τεμάχια λαμβάνουν σατανικὸν χαρακτήρα.

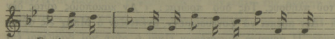
Τὸ πρῶτον σημεῖον ἡρεμίας εἰς τὸ μέρος αὐτὸ εἶναι τὸ «Χορικόν» ἐνῶ τὸ τέλος ἐμφανίζει τὴν ἄριαν τοῦ βαθυφώνου «Σ' ἐκεῖνο μὲ γὰρὰ μίαν ἀπὸ τὰς ἐμπνευσμένας πραγματικὰς ἐκεῖνας σελίδας, διὰ βαθείας φωνάς, ποῦ ἔγιναν τόσον σπάνιαι μετὰ τὸν Μπαχ καὶ τὸν Χαϊνδελ.

Ἡ δευτέρα σκηνὴ τοῦ δευτέρου τμήματος εἶναι σχεδὸν μόνον χοροδία διακοπτόμεναι ἀπὸ τὰ ρετσιτατίβα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ τοῦ Πιλάτου. Ἄξια ἰδιαίτερον ἐνδιαφέροντος εἶναι ἡ χοροδία «Σταύρωσον, σταύρωσον» ἡ ὅποια ἐμφανίζει τὴν ὁρμὴν τοῦ πλήθους, μὲ ἀγρίας διαφώνους συγχορδίας.

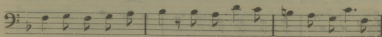
καὶ βοῶσιν Σταύ — — ρω - σον!

καὶ περαιτέρω τὴν ὄχλοβόην καὶ τὴν ἐπερχομένην καταγίδα.

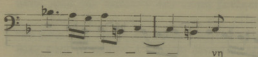

Σταύ-ρω-σον σταύ-ρω-σον σταύ-ρω-σον σταύ-ρω-σον.

Ὡς ἀντίθεσις ἐπακολουθεῖ ἡ χοροψῆδι

Οἱ νό-μοι μας ἐ - δῶ - τι - μω ροῦν αὐ - τὸν ν' ἄ - πο-θά -

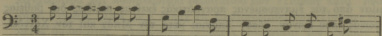

νη

τῆς ὁποίας τὸ θέμα ἀναπτύσσεται ἐν εἴδει «φυγῆς».

Ἐπάσχει ἀκόμη τὸ Χορικὸν «Μὲ τὸ Σταυρὸ σου, Υἱὲ Θεοῦ», Ἰησοῦ, ὁ διάλογος μεταξὺ βαθεφάνου καὶ τριφάνου χοροψῆδι, ἡ ὁποία ἐκφράζει τὴν ὁδὸν πρὸς τὸν Γολγοθᾶν. Εἶναι δὲ πραγματικῶς ἐμπνευσμένη ἡ μουσικὴ ἀπαγγελία ἐπάνω εἰς τὰς λέξεις «Ἐκεῖ γοργᾶ... στὸ Γολγοθᾶ», μὲ τὰς ὁποίας αἱ κόραι τῆς Σιών, καὶ αἱ γεμίται πί σιν γυναικες ἐκφράζουσι τὴν πρὸς τὸν Σωτῆρα ἀγάπην.

Ἡ σκιρτὴ ἢ περιλαμβάνουσα τὴν Σταύρωσιν καὶ τὸν Θάνατον τοῦ Κυρίου περιλαμβάνει μόνον δύο δραματικὰς χοροψῆδις: τὴν «Μὴ τὸν λὲς βασιλιὰ τῶν Ἰουδαίων» Ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς δευτέρας, λίαν χαρακτηριστικῆς χοροψῆδις, ὁ Μπαχ ἔγραψε τὴν «φυγῆν»:

Μὴ χα-λᾶ-τε τὸν χι - τῶ — — — — — να κάλ-λιο ρί - χτε

κλῆ — — — — — ρο.

Ἡ ἀρχὴ τῆς χοροφδίας εἶναι ρεαλιστικὴ εἰκὼν ἀνήκουσα εἰς τὴν σχολὴν τοῦ Ἀμβούργου. Τὸ ὄρατον μέρος τῆς ἀφηγήσεως, ἐκεῖ ὅπου ὁ Ἰησοῦς ἐμπιστεύεται τὴν Μητέρα του εἰς τὸν Ἰωάννην ἐκφράζει ὁ Μπάχ μὲ τὸ χορικὸν «Γιὰ τοῦ Σωτήρα τ' ἅγια Πάθη». Τὸ χορικὸν τοῦτο ἐπανερχεται ἐκεῖ ὅπου λέγεται : «Καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα». Εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἐπάρχει καὶ ἡ ὄραιότερα ἄρια τῶν ὄλων «Παθῶν κατὰ Ἰωάννην». Εἶναι ἡ ἄρια τῆς μεσοφώνου «Τετέλεστα». Ἀποτελεῖται ἐκ δύο τμημάτων: ἀπὸ ἕνα βαθυστόχαστον καὶ παθητικὸν Adagio, εἰς τὸ ὅποιον ἡ φωνὴ συννεοῦται μὲ τὴν viola da gamba (ἀντικατασταθεῖσαν εἰς τὴν σύγχρονον ὀρχήστραν ἀπὸ τὸ βιολοντέλλον). Τὴν θρηνώδη αὐτὴν μελωδίαν ἀκολουθεῖ τὸ Allegro τῆς ὀρχήστρας ἐγγόρδιον, τὰ ὅποια ἐκφράζουν μὲ θριαμβευτικὸς τόνους τὴν νίκην τοῦ Θεανθρώπου ἐναντίον τοῦ Θανάτου. Ἐκ τῶν ἄλλων μερῶν τοῦ ἔργου εἶναι ἀξιοσημεῖα ἡ τελικὴ χοροφδία, μὲ ὕφος πολὺ παθητικὸν καὶ ἐμπνευσμένον, ἰδίως ἐπάνω εἰς τὰ λόγια : «Ζωὴ κυλῶ, σὸ μῆμα ποῦ σὲ κλείνει» καὶ τὸ χορικὸν «Θεέ, ψηλὰ στὸν οὐρανὸν» μὲ τὸ ὅποιον τελειοῦν τὰ «Πάθη κατὰ Ἰωάννην».

ΣΗΤΗΖΑΤΕ
ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΟΝ ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ

ΕΞΑΡΧΕΤΙΚΗΣ ΕΥΚΑΡΙΑΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΘΕΝΤΑΣ 9-ΛΟΓΙΜΙ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΔΑΚΗΣ,, Α.Ε.

— ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ —

ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ

ΑΠΟ

50% - 75%

ΖΗΤΗΣΑΤΕ

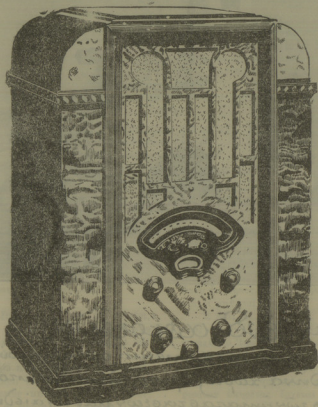
ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ

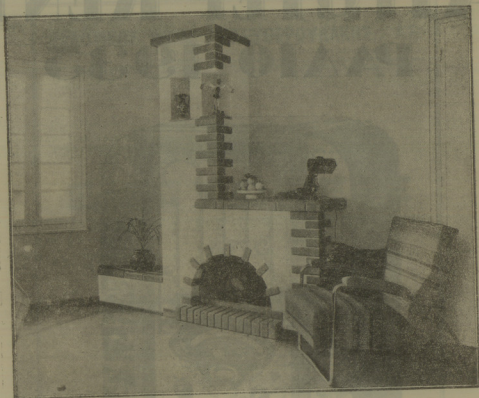
ΑΤΤΟΤΕΡ ΚΕΝΤ

ΡΑΔΙΟ 1935

— Παγκόσμιος λήψις: βραχέων, βραχυτάτων, μεσαίων και μακρών κυμάτων—Αυτόματος λήψις Σταθμών—6 μεταβλητοί συμπυκνωτάι—Αυτόματος διπλή κεραία—Χωριστοί συμπυκνωτάι διά τὰ βραχέα κύματα—Μεγάλη πιστότης ἀποδόσεως (High Fidelity)—Σάδουσι Τιούνιν (Shadow Tuning)—Δύο ταχύτητες συντονισμοῦ—Αυτόματος ῥυθμιστὴς ἐντάσεως.

ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ 9-ΑΘΗΝΑΙ

Ἐάν ενδιαφέρεσθε,
 γιά ἕνα μικρό συμπληρωτικό βιβλάκι, πού νά εἶται
 χωρίς ὠδύνη, χωρίς πληγιάς τῆς γενεολογίας, τῆς
 ἀνάστασης, τῶν ἐπιμαρτυριῶν καί τῆς αἰδωτικῆς
 ἔπισημότητος τῆν ἔνδειξιν
 Χαίμου Στυλιώ
 τοῦ κ. Γεωργ. Πυρρίου
 Ἐπαγγελματίας 28 } 5-8 μ.μ.
 Τηλέφ. 21.509 }

ΤΑ ΠΑΘΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ 18 καὶ 19

Τὰ κεφάλαια καὶ τὰ ἐδάφια τοῦ
Εὐαγγελίου εἶναι εἰλημμένα ἐκ
τοῦ πρωτοτύπου. Τὰ λοιπὰ μέρη
τοῦ ἔργου κατὰ ἐλευθέραν με-
τάφρασιν τοῦ κ. Ι. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗ

Χορὸς

*Σέ, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός,
τὰ ἔθνη πάντα εὐλογοῦν
δεῖξον ἡμῖν τὰ πάθη σου,
ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν.
Υἱὲ Θεοῦ,
εἰς τὸν αἰῶνα ἐπὶ γῆς
βοῶμεν δόξα σοι.*

Εὐαγγέλιον

ΚΑΠΙΤΕΛ 18. 1. Jesus ging mit seinen Jüngern über den Bach Kidron, da war ein Garten, daren ging Jesus und seine Jünger.

2. Judas aber, der ihn verriet, wusste den Ort auch, denn Jesus versammelte sich oft daseibst mit seinen Jüngern.

3. Da nun Judas zu sich hatte genommen die Schar, und der Hohenpriester und Pharisäer Diener, kommt er dahin mit Fackeln, Lampen und Waffen.

4. Als nun Jesus wusste Alles, was im begegnen sollte, ging er hinaus, und sprach zu ihnen: Wen suchet ihr?

5. Sie antworteten ihm:
(Chor) Jesum von Nazareth

Εὐαγγέλιον

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 18, 1. (Ταῦτα εἰπόν) ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κιδρῶν, ὅπου ἦν κήπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

2. Ὦδει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

3. Ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν Φαρισαίων ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὀπλῶν.

4. Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ' αὐτόν, ἐξῆλθε καὶ λέγει αὐτοῖς: τίνα ζητεῖτε;

5. ἀπεκρίθησαν αὐτῷ·
(Χορὸς) Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον

Jesus spricht zu ihnen: Ich bin's. Judas aber, der ihn verriet, stand auch bei ihnen.

6. Als nun Jesus zu ihnen sprach: Ich bin's! wichen sie zurücke und fielen zu Boden.

7. Da fragte er sie abermal: Wen suchet ihr? Sie aber sprachen:

(Chor) Jesum von Nazareth

8. Jesus antwortete: Ich hab's euch gesagt, dass ich's sei, suchet ihr denn mich, so lasset diese gehen!

Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ εἰμ' εἰστέκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν μετ' αὐτῶν.

6. ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι ἐγὼ εἰμι, ἀπήλθον εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἐπεσον γαμαί.

7. πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώτησε· τίνα ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπον,

(Χορὸς) Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον

8. ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· εἶπον ἑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι. εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἀφετε τοὺτους ὑπάγειν·

Χορικὸν

*ὦ πατέρα γλυκεῖα, ὦ πατέρα μεγάλη ἀγάπη
στοῦ μαρτυρίου οὐ τραβᾷ τὸ δρόμο!
Βαρὺ σταυρὸν ὁ Δευροτῆς τοῦ κόσμου
κρατεῖ τὸν ὄμο!*

Evangelium

9. (Auf dass das Wort erfüllet würde, welches er sagte: Ich habe der keine verloren, die du mir gegeben hast.)

10. Da hatte Simon Petrus ein Schwert, und zog es aus, und schlug nach des Hohenpriesters Knecht, und hieb ihm sein recht' Ohr ab; und der Knecht hiess Malchus.

11. Da sprach Jesus zu Petro: Stecke dein Schwert in die Scheide; soll ich den Kelch nicht trinken, den mir mein Vater gegeben hat?

12. Die Schar aber und der Oberhauptmann, und die Diener der Juden nahmen Jesum und bunden ihn.

13. Und führten ihn auf's erste zu Hannas, der war Caiphas Schwäher, welcher des Jahres Hohenpriester war.

14. Es war aber Caiphas, der den Juden riet, es wäre gut, dass ein

Εὐαγγέλιον

9. ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν, ὅτι οὐκ ἔδωκάς μοι, οὐκ ἀπόλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα.

10. Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν εἴλκυσεν αὐτήν καὶ ἔπαυσε τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὀπίον τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος.

11. εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκη· τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ πατήρ, οὐ μὴ πίο αὐτό;

12. Ἦ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλιάρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδραμαν αὐτόν,

13. καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἄναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερός τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἔνιαυτοῦ ἐκεῖνου.

14. ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλευσας τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι συμφέρει ἓνα

Mensch würde umbracht für das Volk.

Eine Stimme (Alt.)

*Von den Stricken meiner Sünden
Mich zu entbinden,
Wird mein Heil gebunden;
Mich von allen Lasterbeulen
Völlig zu heilen,
Lässt er sich verwunden.*

Evangelium

15. Simon Petrus aber folgete Jesu nach, und ein and'rer Jünger.

Eine Stimme (Sopran)

*Ich folge dir gleichfalls mit freudigen
Schritten,
Und lasse dich nicht,
Mein Leben, mein Licht.
Beförd're den Lauf
Und höre nicht auf,
Selbst an mir zu ziehen, zu schieben,
zu bitten.*

Evangelium

Derselbige Jünger war dem Hohenpriester bekannt, und ging mit Jesu hinein in des Hohenpriesters Pallast.

16. Petrus aber stund draussen vor der Tür. Da ging der andere Jünger, der dem Hohenpriester bekannt war, hinaus, und redete mit der Türhüterin und führete Petrum hinein.

ἄνθρωπον ἀποθανεῖν ὕπαι τοῦ λαοῦ.

Μονωδία (Μεσόφωνος)

Γιὰ τὰ λύση τὰ δεσμά μου καὶ τὰ μὲ αἴωση,
πάσχει τώρα Ἐκεῖνος.
Γιὰ τὰ μαῦρα κρίματά μου, ποῦ μὲ βαρβαίνουν,
τοῦ φοροῦν σιφεάνι.
Γιὰ τὰ σβύση τῆς καρδιάς μου ὅλα τὰ πάθη,
σὸ σταυρὸ τὸν οἴζονου.

Εὐαγγέλιον

15. Ἦκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής.

Μονωδία (Ἑψίφωνος)

Γοργά σ' ἀκολουθῶ, μ' ἀκούραστο βῆμα,
οἱ σένα πιστός,
ζωή μου καὶ φῶς!
Τὸ δρόμο κ' ἐγὼ
μαζί σου τραβῶ
μὴ καρδιά δειλιάζης,
μὴ στείχης, μὴν τρέμης.—
Τὸ δρόμο κ' ἐγὼ
μαζί σου τραβῶ
σ' ἀκολουθῶ, σ' ἀκολουθῶ!—
Μὴ καρδιά δειλιάζης,
μὴ στείχης, μὴν τρέμης.
μείνε πιστή, μείνε πιστή!
Γοργά σ' ἀκολουθῶ, μ' ἀκούραστο βῆμα,
οἱ σένα πιστός,
ζωή μου καὶ φῶς!

Εὐαγγέλιον

ὁ δὲ μαθητής ἐκεῖνος ἦν γνωστός τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισηλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως·

16. ὁ δὲ Πέτρος εἰσῆκε πρὸς τὴν θύραν ἔξω. ἔξηλθεν οὖν ὁ μαθητής ὁ ἄλλος, ὃς ἦν γνωστός τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῶ, καὶ εἰσῆγαγε τὸν Πέτρον.

17. Da sprach die Magd, die Türhüterin, zu Petro: Bist du nicht dieses Menschen Jünger einer? Er sprach: Ich bin's nicht!

18. Es stunden aber die Knechte und Diener, und hatten ein Kohlfen'r gemacht, denn es war Kalt, und wärmten sich, Petrus aber stund bei ihnen, und wärmte sich.

19. Aber der Hohepriester fragte Jesum um seine Jünger und um seine Lehre.

20. Jesus antwortete ihm: Ich habe frei, öffentlich geredet vor der Welt. Ich habe allezeit gelehret in der Schule, und in dem Tempel, da alle Juden zusammen kommen, und habe nichts im Verborg'nen geredet.

21. Was fragtest du mich darum? Frage die darum, die gehöret haben, was ich zu ihnen geredet habe; siehe, dieselbigen wissen, was ich gesagt habe!

22. Als er aber solches redete, gab der Diener einer, die dabei stunden, Jesu einen Backenstreich, und sprach: Soltest du dem Hohenpriester also antworten?

23. Jesus aber antwortete: Hab' ich übel geredet, so beweise es, dass es böse sei, hab' ich aber recht geredt, was schlägest du mich?

17. λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυραῶρος τῷ Πέτρῳ· μή καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; λέγει ἐκεῖνος· οὐκ εἰμὶ.

18. εἰστίθεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιάν πεποιρκότες, ὅτι ψῦχος ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος ἐσθῶς καὶ θερμαίνόμενος.

19. Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς διδασχῆς αὐτοῦ.

20. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ παρηγοῖα ἐλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντες οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κροατῇ ἐλάλησα οὐδέν.

21. τί με ἐπερωτᾷς; ἐπερωτήσον τοὺς ἀκηκότας τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε οὗτοι οἶδασιν, ἃ εἶπον ἐγὼ.

22. ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος εἷς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκώς· ἔδοκε ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ εἰπόν· οὕτως ἀποκρίνη τῷ ἀρχιερεῖ;

23. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί μέ δέρεις;

Χορικὸν

Χριστὲ, ποῖος ἔχει βάνει
τάνανθινο στεφάνι
στὴν ἁγία σου μορφή;
'Εὖν καμμιά κακία
δὲν ἔχεις, κι' ἀμαρτία,
γὰ σοῦ βραβαίνῃ τὴν ψυχή.

Evangelium

24. Und Hannas sandte ihn gebunden zu dem Hohenpriester Caiphas.

25. Simon Petrus stund, und wärmte sich; da sprachen sie zu ihm:

Εὐαγγέλιον

24. Ἀπίστευεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα.

25. Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἐσθῶς καὶ θερμαίνόμενος. εἶπον οὖν αὐτῷ.

(Chor) Bist du nicht seiner
Jünger einer?

Er leugnete aber und sprach:
Ich bin's nicht!

26. Spricht des Hohenpriesters
Knecht einer, ein Gefreund'ter des,
dem Petrus das Ohr abgehauen hatte:
Sahe ich dich nicht im Garten bei
ihm?

27. Da verleugnete Petrus aber-
mal, und alsobald krähete der Hahn.

Das Evangelium Matheus Kap. 26,75
Da gedachte Petrus and die Worte
Jesu, und weinete bitterlich.

Eine Stimme (Tenor)

*Ach, mein Sinn,
Wo willst du endlich hin,
Wo soll ich mich erquicken?
Bleib ich hier,
Oder wünsch' ich mir
Berg und Hügel auf den Rücken?
Bei der Wel ist gar kein Rat,
Und im Herzen
Stehn die Schmerzen
Meiner Missetat,
Weil der Knecht den Herrn verleug-
net hat.*

(Χορός) Μή και σὺ εἶσαι μαθη-
τὴς του;

•Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ-
ς;
ἠρνήσατο ἕκείνος καὶ εἶπεν· οὐκ
εἰμί.

26. λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ
ἀρχιερέως, συγγενῆς ὄν οὐ ἀπέκοψε
Πέτρος τὸ ὠτίον· οὐκ ἐγὼ σὲ εἶδον ἐν
τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ;

27. πάλιν οὖν ἠρνήσατο ὁ Πέτρος,
καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον Κεφ. 26,75
καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήμα-
τος τοῦ Ἰησοῦ . . . καὶ ἐξεληθὼν ἔξω
ἐκλαυσε πικρῶς.

Μονωδία ('Οξέφωνος)

Ὡ ψυχὴ, ὦ, φτωχὴ,
ποῦ πρέχεις σὰν ἰριλλή;
ἀνακαμὸ ποῦ θαύρης;
ὦ ψυχὴ,
ποῦ πρέχεις νὰ κρυφθῆς;
ποῦ;
Τ' εἰμ' ἰδῶ; Τί ζητῶ;
κάλιο μαῖρα βουρὰ
καὶ βρόχοι νὰ μὲ κρύψουν!
Ἡ ζωὴ, χωρὶς χαρὰ,
καὶ τὰ πάθη μού σπαράζουν
τὴ φτωχὴ καρδιά,
ποῦ θωρεῖ
τὴν προδοσίαν τὴ φρενιχὴ.

Χορικὸν

Τότε ὁ Πέτρος, ποῦ σκληρὰ
τὸ θεὸ του ἀρνήθη,
πῆγε κ' ἐκλαυε πικρὰ
καὶ μεταμελήθη.

Ὡ Χριστέ, παρακαλῶ,
μόνον μὴ μ' ἀφήσης,
τὸν τυφλὸν ἀμαρτωλὸ
νὰ τὸν συγχωρήσης!

Χορικὸν

ὦ Χριστέ, γλυκεῖά χαρά,
φῶς λαμπρὸ τοῦ κόσμου,
ἄνομοι, χωρὶς καρδιά,
οὐ τραβοῦν ἔμπρός μου.

Σὺν κακοῦργο ταπεινὸ
οἱ κατηγοροῦνε,
οὐε ραρίζουν, τὸν ἄγνόν,
καὶ οὐε τυραννοῦνε.

Evangelium

28. Da fñhreten sie Jesu von Caiphas vor das Richthaus; und es war frñhe. Und sie gingen nicht in das Richthaus, auf dass sie nicht unrein wñrdien, sondern Ostern essen mñchten.

29. Da ging Pilatus zu ihnen hinaus und sprach: Was bringet ihr fñr Klage wider diesen Menschen?

30. Sie antworteten und sprachen zu ihm:

(Chor) Wñre dieser nicht ein Ûbeltñter, wir bñtten dir ihn nicht Ûberantwortet

31. Da sprach Pilatus zu ihnen: So nehmet ihr ihn hin und richtet ihn nach eurem Gesetze! Da sprachen die Juden zu ihm:

(Chor) Wir dñrfen Niemand tñdten

32. (Auf dass erfñllet wñrde das Wort Jesu, welches er sagte, da er deutete, welches Todes er sterben wñrde.)

Εὐαγγέλιον

28. Ἀγούαιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον ἦν δὲ πρωΐ· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα.

29. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλᾶτος πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπε· Τίνα κατηγορίαν ἐφέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου;

30. ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ·

(Χορὸς) Ἐν κακοποιὸς αὐτὸς δὲν ἦταν ἂν πολλὰς φορὰς δὲν εἶχε σφάλει, ποιοὺς θᾶπτε ποιεῖ, ποιοὺς; καὶ στὸν παραδῶσθ;

«Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός, οὐκ ἂν σοι παρεδῶκαμεν αὐτόν».

31. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι.

(Χορὸς) Ὁ νόμος λέγει· μὴ σκοτώνῃς! κανέναν, λέγει, μὴ σκοτώνῃς!
«Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτείνειν οὐδένα»·

32. Ἴνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῆ ὃν εἶπε σημαῖνον ποιῶ θανάτῳ ἡμελλεν ἀποθνήσκειν.

33. Da ging Pilatus wieder hinein in das Richthaus, und rief Jesu und sprach zu ihm: Bist du der Juden König?

34. Jesus antwortete: Redest du das von dir selbst, oder haben's dir Andere von mir gesagt?

35. Pilatus antwortete: Bin ich ein Jude? Dein Volk und die Hohenpriester haben dich mir überantwortet; was hast du getan?

36. Jesus antwortete: Mein Reich ist nicht von dieser Welt; wäre mein Reich von dieser Welt, meine Diener würden darob kämpfen, dass ich den Juden nicht überantwortet würde! Aber, nun ist mein Reich nicht von dannen.

33. Εισηλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλάτος καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

34. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀφ' ἑαυτοῦ οὐ τοῦτο λέγεις ἢ ἄλλοι σοι εἶπεν περὶ ἐμοῦ;

35. ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος, Μὴτι ἐγὼ Ἰουδαίός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας;

36. ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπεκρίθαι ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοι· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν.

Χορικὸν

*Ἡ Δευτερώτη μου, φῶς καὶ βασιλιά μου,
πικρὰ γιὰ σένα θλίβεται ἡ καρδιά μου
καὶ ἡ τόση πίστη, ποὺ ἡ ψυχὴ μου κλείνει,
ποτὶ δὲ σβένθει.*

Εὐαγγέλιον.

37. Da sprach Pilatus zu ihm: So bist du dennoch ein König? Jesus antwortete: Du sagst's, ich bin ein König. Ich bin dazu geboren und in die Welt kommen, dass ich die Wahrheit zeugen soll. Wer aus der Wahrheit ist, der höret meine Stimme.

38. Spricht Pilatus zu ihm: Was ist Wahrheit? Und da er das gesagt, ging er wieder hinaus zu den Juden und spricht zu ihnen: Ich finde keine Schuld an ihm.

39. Ihr habt aber eine Gewohnheit, dass ich euch Einen losgebe; wollt ihr nun, dass ich euch der Juden König losgebe?

40. Da schriehen sie wieder allesamt und sprachen:

(Chor) Nicht diesen, sondern Barrabam!

Εὐαγγέλιον

37. εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος, Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σὺ; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· σὺ λέγεις ὅτι βασιλεὺς εἰμι, ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς.

38. λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Τί ἐστὶν ἀλήθεια; Καὶ τοῦτο εἰπὼν, πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους καὶ λέγει αὐτοῖς· ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εὗρισκω ἐν αὐτῷ.

39. ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν, ἵνα ἐνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσῃ· βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων;

40. ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες λέγοντες·

(Chorός) Μὴ τοῦτον ἀλλὰ (τὸν) Βαραββᾶν!

Barrabas aber war ein Mörder.

KAPITEL 19, 1. Da nahm Pilatus Jesum und geisselte ihn.

Eine Stimme (Bass.)

*Betrachte, meine Seel, mit ängstlichem Vergnügen.
Mit bittern Lasten hart beklemmt
von Herzen,
Dein höchstes Gut in Jesu Schmerzen,
Wie dir auf Dornen, so ihn stechen.
Die Himmelschlüsselblüme blüht;
Du kannst viel süsse Frucht von seiner
Wermut brechen,
Drum sieh' ohn' Unterlass auf Ihn.*

Eine Stimme (Tenor)

*Erwäge, wie sein blutgefärbter Rücken
In allen Stücken
Dem Himmel gleiche geht!*

Evangelium.

2. Und die Kriegsknechte flochten eine Krone von Dornen, und setzten sie auf sein Haupt, und legten ihm ein Purpurkleid an.

3. Und sprachen:

(Chor) Sei gegrüßet, lieber Judenkönig

Und gaben ihm Backenstreiche.

4. Da ging Pilatus wieder heraus und sprach zu ihnen: Sehet, ich führe ihn heraus zu euch, dass ihr erkennet, dass ich keine Schuld an ihm finde.

5. Also ging Jesus heraus, und trug eine Dornenkrone und Purpurkleid. Und er sprach zu ihnen: Sehet, welch' ein Mensch.

ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 19, 1. Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πῦλάτος τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐμαστίγωσε.

Μονωδία (Βαθύφωνος)

Σ' ἐκείνον μὲ χαρά,
καρδιά μου, στρέψε πάντα.
Σκληρὰ γὰρ ὄσα
τὸν σπαράζον ἀθήναι
γὰρ αἰ ποιεῖ
σκληρὰ σκιομένον ἀπ' ἀγκυλῆ
τὸ μέτωπό του τὸ γλοιοῦ.
Γιὰ οἱ, φτωχὴ καρδιά,
ὁ πόνος του σπαλάζει
γλυκεία παρηγοριά,
Γαλήνη, γαλήνη, γαλήνη

Μονωδία (Ὁξύφωνος)

τὸ ματωμένο μέτωπό του στεφανώνει,
ὡσὰν οὐράνιο φῶς.

Εὐαγγέλιον

2, καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτὸν καὶ ἔλεγον·

(Χορὸς) Ἰουδαίων χεῖρε, βασιλεῖα!

3. «Χεῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων»

καὶ ἔδιδον αὐτῷ ραλιήματα.

4. Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πῦλατος καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γινώτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὗρισκο.

5, ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον, καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ὁ ἄνθρωπος.

6. Da ihn die Hohenpriester und Diener sahen, schrien sie und sprachen :

(Chor) Kreuzige, Kreuzige

Pilatus sprach zu ihnen: Nehmet ihr ihn hin und kreuziget ihn; denn ich finde keine Schuld an ihm!

7. Die Juden antworteten ihm:

(Chor) Wir haben ein Gesetz, und nach dem Gesetz soll er sterben denn er hat sich selbst zu Gottes Sohn gemacht.

8. Da Pilatus das Wort hörte, fürchtet' er sich noch mehr.

9. Und ging wieder hinein in das Richt haus, und spricht zu Jesu: Von wannen bist du? Aber Jesus gab ihm keine Antwort.

10. Da sprach Pilatus zu ihm: Redest du nicht mit mir? Weisest du nicht, dass ich Macht habe, dich zu kreuzigen, und Macht habe, dich loszugeben?

11. Jesus antwortete: Du hättest keine Macht über mich, wenn sie dir nicht wäre von oben herab gegeben: darum, der mich dir überantwortet hat, der hat's gröss're Sünde.

12. Von dem an trachtete Pilatus, wie er ihn losliesse.

6. ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύησαν λέγοντες·

(Χορὸς) Σταύρωσον! Σταύρωσον!

λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐκ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.

7. ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι·

(Χορὸς) Οἱ νόμοι μας ἐδῶ τιμωροῦν αὐτὸν ἢ ἀποθάνῃ πὸν τοιμᾶει καὶ λέει πὼς εἶναι υἱὸς Θεοῦ!

«Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐποίησεν».

8. Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη.

9. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· πῶθεν εἶ σὺ; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ.

10. λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· ἔμοι οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἔξουσίαν ἔχω σταυρῶσαι σε καὶ ἔξουσίαν ἔχω ἀπολῶσαι σε;

11. ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὐκ εἶχες ἔξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς με σοι μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει.

12. ἐκ τούτου ἐζήτηι ὁ Πιλάτος ἀπολῶσαι αὐτόν.

Χορικὸν

Μὴ τὸ σταυρὸ σου, υἱὲ Θεοῦ,
τὸ λυτρωμὸ μᾶς δίνας;
τῆ βασιλεία τοῦρανοῦ
στὴ φυλακὴ σου κλείνεις.
Τὸ Ἀντιρωτὴ μὸν με χαρὰ
ὄμνει ἢ καρδιά παντοτεινά.

Evangelium.

15. Spricht Pilatus zu ihnen: Soll ich euren König kreuzigen? Die Hohenpriester antworteten:

(Chor) Wir haben keinen König denn den Kaiser.

16. Da überantwortete er ihn, dass er gekreuziget würde. Sie nahmen aber Jesum und führten ihn hin.

17. Und er trug sein Kreuz, und ging hinaus zur Stätte, die da heisset: Schädelstätt', welche heisset auf Ebräisch Golgatha!

Eine Stimme (Bass).

*Eilt, ihr angefocht'nen Seelen,
Geht aus euren Marterhöhlen,
Eilt*

*nach Golgatha!
Nehmet an des Glaubens Flügel,
Fliecht*

*zum Kreuzes-Hügel,
Eure Wohlfahrt blüht allda.*

Εὐαγγέλιον

15. λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω· ἀπεκρίθησαν οἱ ἄρχιερεῖς.

(Χορὸς) Ποῖός; ποῖός εἶναι βασιλιάς μας!

ἽΟ βασιλιάς μας ἕνας εἶναι· εἶναι μόν' ὁ Καῖσαρ.

«Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα».

16. τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῆ. Παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον.

17. καὶ βαστάξων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου τόπον, ὃς λέγεται ἑβραϊστὶ Γολγοθά.

Μονοψῆδια (Βαθύφωνος)

Τρέξ'τε οὖς, ψυχές,
μυριοθλασασιασμένες
καὶ πολυπικραμένες,
ὦ ψυχές, γρη῏τες σπαραγμῶ,
γοργά τρέξ'τε ἐκεῖ
μὲ φοιχή λαχάρα,
ὦ, τρέξ'τε ἐκεῖ γοργά, ψυχές,
μὲς ἀπ' τοῦ πόνου τίς σπηλιές,
ὦ τρέξ'τε, τρέξ'τε ἐκεῖ μὲ βιά.

ἽΟ χορὸς

ἽΕκεῖ! ἽΕκεῖ γοργά! ἽΕκεῖ μὲ βιά!

Μὲ φτερά τοῦ δίνει ἡ πίστη,
μὲ φτερά γοργά πετάχτε,
μὲ βιά.

ἽΟ χορὸς

Γοργά! γοργά! ἽΕκεῖ! μὲ βιά!

σὴ μάσην ἄκρη
σὴ μάσην ἄκρη καὶ ὁ σταυρὸς
τὸν καρτερεῖ!

Εὐαγγέλιον.

18. Allda kreuzigten sie ihn, und mit ihm zween Andere zu beiden Seiten, Jesum aber mitten inne.

19. Pilatus aber schrieb eine Überschrift, und setzte sie auf das Kreuz, und war geschrieben: Jesus von Nazareth, der Juden König.

20. Diese Überschrift lassen viele Juden, denn die Stätte war nahe bei der Stadt, da Jesus gekreuzigt ist. Und es war geschrieben auf ebräische, griechische und lateinische Sprache.

21. Da sprachen die Hohenpriester der Juden zu Pilato

(Chor) Schreibe nicht: der Juden König, sondern dass er gesage habe: Ich bin der Juden König!

22. Pilatus antwortete: Was ich geschrieben habe, das habe ich geschrieben.

Εὐαγγέλιον

18. ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐνεπέθεν καὶ ἐνεπέθεν. μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν.

19. ἔγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένος Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

20. τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἔγγυς ἦν τῆς πόλεως ὁ τόπος ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένος Ἑβραϊστί, Ἑλληνιστί, Ῥωμαϊστί.

21. ἔλεγον οὖν ἐφ' Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων·

(Χορὸς) Μὴ τὸν λέῃς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· γράψε κἀλλίον τὰ λόγια ποὺ εἶπε· «εἰμαι ὁ βασιλεὺς τῶν!»

«Μὴ γράψῃ, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε, Βασιλεὺς εἰμι τῶν Ἰουδαίων».

22. ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· ὃ γέγραφα, γέγραφα.

Χορικὸν

Βασιὶ μὲς στὴν ψυχὴ μου,
ὡς ἡλιου χαρᾶν,
φωτίζει τὴ ζωὴ μου
ἢ ἄγα σου μορφῆ.

Σὺ βλέπω τὸ σταυρὸ σου,
μοῦ φέρει στὴν καρδιά,
Χριστέ μου, ὁ θάνατός σου
γλυκεῖα παρηγοριά.

Εὐαγγέλιον

23. Die Kriegsknechte aber, da sie Jesum gekreuzigt hatten, nahmen seine Kleider und machten vier Teile, einem jeglichen Kriegsknechte

Εὐαγγέλιον

23. Οἱ οὖν στρατιῶται, ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἐκάστω στρατιώτῃ μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα·

sein Teil, dazu auch den Rock. Der Rock aber war ungenühet, von oben an gewürket durch und durch.

24. Da sprachen sie untereinander:

(Chor) Lasset uns den nicht zerteilen, sondern darum lösen, wess er sein soll.

(Auf dass erfüllet würde die Schrift, die da saget: Sie haben meine Kleider unter sich geteilet, und haben über meinen Rock das Los geworfen.) Solches taten die Kriegesknechte.

25. Es stund aber bei dem Kreuze Jesu seine Mutter und seiner Mutter Schwester, Maria, Cleophas Weib, und Maria Magdalena.

26. Da nun Jesus seine Mutter sahe und den Jünger dabei stehen, den er lieb hatte, spricht er zu seiner Mutter: Weib! siehe, das ist dein Sohn!

27. Darnach spricht er zu dem Jünger: Siehe, das ist deine Mutter!

ἦν δὲ ὁ χιτὼν ἄρραφος, ἔκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι' ὅλου.

24. εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους·

(Χορὸς) Μὴ χαλάτε τὸν χιτῶνα, καλλίον εἶχτε κληρο, ποιὸς θὰ τὸν βεβῆ.
«Μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λύσωμεν περὶ αὐτοῦ, τίνας ἔσται»

Ἴνα ἡ γραφὴ πληρωθῆ ἡ λέγουσα· «διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἱανοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κληρον». Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν.

25. εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπά καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ.

26. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ· γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός σου.

27. εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου.

Χορικὸν

*Καὶ τὴν ὥρα τῆ στερνῆ,
πρὶν τὰ μάτια κλείσῃ,
τῇ μητέρα πῶς ποιεῖ
ἔρημη γ' ἀφήσῃ!*

*Ὡ θνητὲ μου, στὴν καρδίᾳ
τὴν ἀγάπῃ κλείσῃ,
καὶ μ' αὐτὴν παρηγορεῖ
ὡς τὸν τάφο ζῆσε.*

Evangelium.

Und von Stund' an nahm sie der Jünger zu sich.

28. Darnach, als Jesus wusste, dass schon alles vollbracht war, dass die Schrift erfüllet würde spricht er: Mich dürstet!

Εὐαγγέλιον

καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια.

28. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεστα, ἵνα τελειωθῆ ἡ γραφὴ, λέγει· διψῶ.

29. Da stand ein Gefässe voll Essigs. Sie fülleten aber einen Schwamm mit Essig und legten ihn um einen Isoppen, und hielten es ihm dar zum Munde.

30. Da nun Jesus den Essig genommen hatte, sprach er: Es ist vollbracht!

Eine Stimme (Alt.)

*Es ist vollbracht!
O Trost für die gekränkten Seelen;
Die Trauernacht
Lässt mich die letzte Stunde zählen.
Der Held aus Juda siegt mit Macht.
Und schliesst den Kampf.
Es ist vollbracht!*

Evangelium.

Und neigte das Haupt und verschied.

Eine Stimme (Bass)

*Mein teurer Heiland, lass dich fragen,
Da du nunmehr an's Kreuz geschla gen,
Und selbst gesaget: Es ist vollbracht!
Bin ich vom Sterben frei gemacht?
Kann ich durch deine Pein und Sterben
Das Himmelreich ererben?
Ist aller Welt Erlösung da?
Du kannst vor Schmerzen zwar nichts
sagen,
Doch neigest du das Haupt
Und sprichst stillschweigend: Ja!*

29. σκευὸς οὖν ἔκειτο ὄξους με-
στόν· οἱ δὲ πλήσαντες ἀπόγγον ὄξους
καὶ ὑσσώπον περιθέντες, προσήνεγκαν,
αὐτοῦ τῷ στόματι.

30. ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος Ὁ Ἰησοῦς
εἶπε· Τετέλεσται·

Μονωδία (Μεσόφωνος)

*Τετέλεσται! Τετέλεσται!
Φτωχὴ ψυχὴ, παραγορήσου!
Τετέλεσται!
Θλιβὴ νυχτιὰ περὶ
μ' ἀγγὸ καὶ μαῦρο βῆμα.
Τοῦ Ἰούδα ὁ ἥσασα ποιημᾶ
κί ὄραϊα νικᾶ.
Τετέλεσται!*

Εὐαγγέλιον

καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε
τὸ πνεῦμα.

Μονωδία (Βαθύφωνος)

*Γλυκὴ Σοιηρὰ μου, ἡ Θανὴ σου
τὰ πάθη σου κί ἡ σταύρωσή σου
κ' ἐκείνη ἡ ἄγια στερνὴ κραυγὴ
νικᾶν τοῦ τάρου τῆ σιγῆ
Μὲ τὸ δικό σου μαῦρο πόνο
σὶνὸν οὐρανὸν—σὶνὸν οὐρανὸν οὐμῶνα!
"Αχ, ὦλοι ἐκεῖ θὰ ληρωθοῦν;
Κλειωτὸ τὸ σῶμα ἀπὸ τὸν πόνο,
μὰ γίνου ἡ κεφαλὴ βουθὴ,
μὰ γίνου ἡ κεφαλὴ βουθὴ
καὶ λέγει, ναί!*

Χορὸς

*Καὶ σὸ θάνατο, Χριστέ,
θὲ γὰ ζῆς αἰώνια·
μὲ ματιὰ σου καὶ σὲ 'μὲ
εἶδε μὲ συμπόνια.
"Ἄλλη χάρι δὲ ζητῶ
"Ὡ καλὲ Πατέρα·
σὸ δικό σου τὸ σταυρὸ
+ ' ἀνεβῶ μὲ μέρα.*

Das Evangelium Matheus Kap. 27,51

Und siehe da, der Vorhang im Tempel zerriss in zwei Stücke von oben an bis unten aus.

27,52 Und die Erde erbebete, und die Felsen zerrissen und die Gräber täten sich auf, und stunden auf viele Leiber der Heiligen!

Eine Stimme (Tenor)

*Mein Herz' in dem die ganze Welt
Bei Jesu Leiden gleichfalls leidet,
Die Sonne sich in Trauer kleidet,
Der Vorhang reißt, der Fells zerfällt,
Die Erde bebt, die Gräber spalten,
Weil sie den Schöpfer sehn erhalten:
Was willst du deines Ortes tun?*

Eine Stimme (Sopran).

*Zerfließe, meine Herze, in Fluten
der Zähnen
Dem Höchsten zu Ehren.
Erzähle der Welt und dem Himmel
die Not,
Dein Jesus ist tot!*

Evangelium

38. Darnach bat Pilatus Joseph von Arimathia, der ein Jünger Jesu war, (doch heimlich, aus Furcht vor den Juden), dass er möchte abnehmen den Leichnam Jesu. Und Pilatus erlaubete es. Derwegen kam er und nahm den Leichnam Jesu herab.

39. Es kam aber auch Nicodemus, der vormals in der Nacht zu Jesu kommen war, und brachte Myrrhen und Aloen unter einander, bei hundert Pfunden.

40. Da nahmen sie den Leichnam Jesu, und bunden ihn in leinen Tücher mit Spezereien, wie die Juden pflegen zu begraben.

Εβραγγέλιον κατά Ματθαίου Κεφ. 27, 51

Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν εἰς κάτω καὶ ἡ γῆ ἐσεισθη.

27,52 καὶ αἱ πέτραι ἐσεισθησαν, καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεφάνθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη.

Μονωδία (Οἰψύφρονος)

*Καρδιά, παντοῦ περὰ θηροῦν,
γὰ τοῦ Σωτῆρα ἴσθια πάθη·
ὁ ἥλιος μὲς σὰ σκότη ἐχάθη,
οὐραὶ ὁ ναός, ὁ βράχος οὐραὶ
οὐραὶ ἡ γῆ καὶ οἱ τάφοι ἀνοιχθῆναι,
γυρῶν τὸν πλάστη σὰ θωροῦναι!
Καὶ σὺ, φτωχῆ, τί θά γενῆς;*

Μονωδία (Υψύφρονος)

*Ποτάμι, καρδιά μου, ἄς τρέξῃ τὸ δάκρυ,
τὸν Πλάστη γὰ κλάγγῃ·
Καὶ πῆς, γὰ ἴ ἀκούσῃ καὶ γῆ καὶ οὐρανός,
ὁ Πλάστης, ὁ Πλάστης νεκρός!
Ποτάμι, καρδιά μου, ἄς τρέξῃ τὸ δάκρυ,
τὸν Πλάστη γὰ κλάγγῃ.*

Εὐαγγέλιον

38. Μετὰ δὲ ταῦτα ἤρώτησε τὸν Πιλάτον Ἰωσήφ ἀπὸ Ἀρμαθαίας, (ὢν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κεκοιμημένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων), ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλάτος.

39. ἦλθεν οὖν καὶ ἦρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. ἦλθε δὲ καὶ Νικοδήμοσ, ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νεκτὸς τῶ πρώτων, φέρον μύγμα ομύρνης καὶ ἀλόης ὡσεὶ λίτρας ἑκατόν.

40. Ἐλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἔδησαν αὐτὸ ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν.

41. Es war aber an der Stätte, da er gekreuziget ward, ein Garten, und im Garten ein neu Grab, in welches Niemand je gelegen war.

42. Dasselbst hin legten sie Jesum, um des Rüsttags willen der Juden, dieweil das Grab nahe war.

41. ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ, ὅπου ἐσταυρώθη, κήπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδέτερος οὐδεὶς ἦν τεθειμένος.

42. ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

Ὁ χορὸς

Ζωὴ κυλῶ

στὸ μῆμα ποὺ σὲ κλείνει·

ἅς μὴν ἠχῆσουν ἄλλοι θρηῆνοι.

Ζωὴ κυλῶ

στὴ μαύρη γῆ βαθιά.

Ζωὴ στὸν τάφο κατοικεῖ,

τοῦ ἄδον σπᾶνε τὰ δεσμά,

ἀνοίγει ὁ οὐρανὸς

καὶ γέρω λάμπει φῶς!

Χορικὸν

Θεέ, ψηλὰ στὸν οὐρανό,

μὲ τ' ἀγγελούδια σου κ' ἐγώ·

ἅς ἀνεβῶ μὲ μέρα·

μὲ καθαρή κι' ἀγνή ψυχὴ

νὰ ζήσω ἐκεῖ γλυκειὰ ζωὴ

κοντὰ σὲ 'σέ, Πατέρα.

Τοῦ τάφου λύσε τὰ δεσμά,

νὰ ἰδοῦν τὰ μάτια τῆ χαρᾶ,

νὰ ἰδοῦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινό,

τὸ θρόνο σου στὸν οὐρανό.

Υἱέ Θεοῦ μὲ μὴ φωνή

θὰ σ' εὐλογοῦμεν ἔσσει.

ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1920

ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

ΟΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

† ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΒΕΡΩΦ

ΔΩΡΗΤΑΙ

ΔΗΜ. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ

ΑΛΕΞ. Δ. ΠΑΠΑΛΕΞΗ

† ΕΛΕΝΗ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΛΕΞ. ΤΟΥΡΝΑΪΣΣΕΝ

ΜΑΝ. ΑΝΤ. ΜΠΕΝΑΚΗΣ

ΖΩΗ Π. ΚΑΜΠΑ

ΠΑΥΛΟΣ ΑΛ. ΚΑΛΛΙΓΑΣ

ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

1920

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Φ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝ ΤΜΗΜΑ

ΕΝΕΡΓΑ ΜΕΛΗ

- Δις 'Αγελάστου Ζωή
- » 'Αραμπατζόγλου Δέσποινα
- » 'Αρμακόλλα Ρένα
- Κα Βασιάνου Σοφία
- Δις Βέσιου 'Ελένη
- » Γεωργιά 'Ηλέκτρα
- » Γιαννούλη 'Ιωάννα
- » Λαμάσκου Πόπη
- Κα Λαμναλίδου Πόπη
- » Λαοκαλοπούλου Καίτη
- Δις Λαϊμέζη Ξένη
- Κα Δημακοπούλου 'Ισμήνη
- Δις Ζάκοβα Χριστίνα
- Κα Ζαχαρία Λέλα
- Δις Ζέρβα Αθαλασσίου
- » Καλλιόπη Χρονής
- Κα Κανελλοπούλου Μαρία
- » Καραγιαννίδη Σουλία
- » Καραντινού Κλειώ
- » Κασάτη Φούλη
- Δις Κονταράτου Κυρή
- Κα Κοττογιάννη 'Ερμούκτη
- » Κοτεάκου Οδρανία
- » Κρογιέ Πατίσια
- » Κυπριανού Δημήτρα
- » Κωνσταντινίδου 'Ελένη
- » Λαμπρινίδου Ειρήνη
- » Μαλλή Ντόρα

- Δις Μαρκάκη Καίτη
- » Ματαράγκα 'Αλκίνοια
- » Ματοφίκου 'Ασπασία
- » Μαύτα Λούλα
- Κα Μικέλη 'Αννα
- » Μικρού Μαρία
- Δις Μιχαλίδου Μαρία
- Κα Μιχαλοπούλου Τούλα
- » Μόρη Μαρία
- » Μουσούρη Ραλλού
- Κα Μοσχονά Πόπη
- » Μπουρατινίου Μαρία
- Δις Ξανθάκη Μαργαρίτα
- » Οικονομίδου 'Ελένη
- » Παπαδοπούλου 'Ηλέκτρα
- Κα Παπαλάκη Μαρία
- Δις Παρασκευά Θάλεια
- » Πατρικίου Εδουαθία
- Δις Ρόση Σούλβα
- » Σεφερλή 'Ιωάννα
- » Σταθοπούλου Ποιντήμη
- Κα Τσακονοπούλου Καίτη
- Δις Φέριμπου 'Ελιζα
- Κα Φραγκουδάκη 'Αλεξάνδρα
- » Φρονίμου Σοφία
- Δις Χατζοπούλου Μαρία
- » Χριστοπούλου Αύρα
- » Χριστοφή Μαίρη

'Η Χορωδία 'Αθηνών είναι κοινωφελές Σωματεϊον, η δε Διεύθυν-
σις και άπαντα τά Μέλη μετέχουσιν αυτής εγγενώς προσφερόμενοι.

ΑΝΔΡΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

ΕΝΕΡΓΑ ΜΕΛΗ

ΟΙ Κ. Κ.

Ἰθνασιῶν Φώτιος
 Βαβαγιάννης Θεόδωρος
 Βλυσσιῶν Νικόλαος
 Βρισηῶν Παναγιώτης
 Γαβαθᾶς Δημήτριος
 Γεωργατᾶς Παναγιώτης
 Γιάν Γεώργιος
 Δοίβας Χρήστος
 Ἐνδορατίου Δημήτριος
 Θεοβιδόπουλος Δημήτριος
 Κανακάκης Τίτος
 Καραλῆς Παναγιώτης
 Καροπόδης Βασίλειος
 Καμαρωτῶν Φαν.
 Κασσαρῶν Νικόλαος
 Κερκίρης Σπυρίδων
 Κόκκινος Ὁθων
 Κοτσιπούλης Ἀνδρέας
 Κρονητῶν Δημήτριος
 Κυδωνιάτης Κωνσταντῖνος
 Κυριακὸς Θεμιστοκλῆς
 Κωνσταντινίδης Ἀνέστης
 Κοτσόπουλος Δημήτριος
 Λαγομιτῆς Παναγιώτης
 Λασηθιωτῆς Ἀναστάσιος

Λασηθιωτῆς Ἐμμανουὴλ
 Μακάριου Μιχαὴλ
 Μακρῆς Ὀρέστης
 Μαργαζιώτης Ἰωάννης
 Μερβακίτης Χρήστος
 Μιχόπουλος Παναγιώτης
 Μολότσος Μανώλης
 Μοσχονᾶς Ἀλέξανδρος
 Μοσχονᾶς Μπέης
 Νικίας Γεώργιος
 Σπυρίδης Ἐμμανουὴλ
 Παπαρηγορίων Στυλιανὸς
 Παπαδόπουλος Χαράλαμπος
 Παπαζαχαριμπίδης Θεμιστ.
 Περιστέρης Σπυρίδων
 Σαράβας Σπυρίδων
 Σαρότος Νικόλαος
 Τσίττας Ἰωάννης
 Τρίμης Νικόλαος
 Φιλιππίδης Δημήτριος
 Χατζηθεοδῶρον Φίλιππος
 Χιμημίντζας Σπήριος
 Χόστης Χαρίλαος
 Χριστόπουλος Βασίλειος
 Χρονόπουλος Ἀντώνιος

ΔΟΚΙΜΑ ΜΕΛΗ

ΟΙ Κ. Κ.

Ἀθωρῆς Σπυρίδων
 Ἀμφίρης Θεόδωρος
 Γάπαρης Διονύσιος
 Γκίνης Νικόλαος
 Ζαρητῆς Μιχαὴλ
 Ζέρβας Σπήριος
 Θρόνος Γεώργιος
 Κανέλλος Ἰωάννης
 Καπράλος Βασίλειος
 Μελασσουργῶν Ἰωάννης

Μίγγος Γεώργιος
 Μπαγάνοβ Ἐρρίκος
 Παλιάντιος Μενέλαος
 Πατρίκιος Νικόδημος
 Πατανδριανὸς Σπήριος
 Πιέστης Γεώργιος
 Πολιτάκης Νικόλαος
 Στεφανιάδης Τίμος
 Τσίλκωνας Νικόλαος

ΜΑΘΗΤΑΙ

Βροντήρης Κάισαρ
 Γεροντίδης Παῦλος

Καραβουσιῶν Παναγιώτης
 Μακάριου Νικόλαος

ΧΟΡΩΔΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΡΩΓΑ ΜΕΛΗ

- Κος 'Αποστολίδης Χρ.
 » 'Αργυρίου 'Αργ.
 » 'Ανδρεάδης 'Ανδρ.
 » 'Ανεμογιάννης Γ'.
 » 'Αμπατζόπουλος Χρ.
 » 'Αλβανός Στυλ.
 Δις 'Αθωνίτου 'Ιουλία
 Κος 'Ακριβός 'Αθάν.
 Κα 'Ακριβού 'Αννα
 Κος 'Αναστασιάδης Μίχ.
 Κα Βασιτάση 'Ερ.
 Κος Βρεττός 'Επ.
 » Βελουδίου Μίχ.
 Δις Βασικοπούλου 'Αθ.
 Κος Γεωργιάδης Γεώρ.
 Κα Γουναράκη Μπέμμη
 Κος Γεωργαντής Γ.
 » Γεωργιάδης Μ.
 » Γιακουμάτος 'Αν.
 Κος Δροσόπουλος 'Ιωάν.
 » Δαμιανίδης Στ.
 Κα Δροσοπούλου 'Ερασμ.
 » Δαμιλά 'Ελ.
 Κος Δοντόπουλος 'Ιω.
 Δις Δεσάρη Μαρία
 Κος Ευστρατιάδης Δημ.
 » Ευστρατιάδης 'Αλ.
 » Ευσταθιάδης Δημήτρ.
 » Ζαχαρίου 'Αλέξ.
 » Ζαχαρίου Νικόλαος
 » Θηβαίος Νικόλαος
 Κα 'Ιατρίδου Καίτη
 » 'Ιατρού Ναθάλ.
 Κος Καραγιαννίδης Δημ.
 » Κύρου 'Αχ.
 » Κύρου 'Αλ.
 Κα Κύρου Δανάη
 Κος Κυριακόπουλος Κ.
 » Κυριακόπουλος Γ'.
 » Κοτερίκος 'Ιωάν.
 Κα Κοτερίκου Μαρ.
 Κος Κονταράτος Θεμιστ.
 Κα Κονταράτου 'Ελένη
 Δις Κονταράτου Κική
 Κος Κασόλου Χρυστ.
 » Κωσταόπουλος Δημ.
- Κα Κατσογιάννη Καίτη
 » Καραντάρη Μαρ.
 Κος Κυριακόπουλος Εύάγ.
 Κα Καραντινού Κλειώ
 Κος Κοϊν Σ.
 » Κακούρης 'Ιωάν.
 » Κακούρης Νικ.
 » Κομίτσας 'Ιωάν.
 » Κασάτης 'Αθάν.
 » Καλαμάρας Λέων.
 » Καθαράς 'Ιωάν.
 » Λαμπρινής Βασ.
 » Λάππας 'Οδ.
 » Λαγοθετόπουλος Κ.
 » Λούβαρης Νικ.
 Κα Λοβέρδου 'Αρτεμης
 » Λοβέρδου Μίτση
 Δις Λεώνη Χαρ.
 Κος Μπαρμπαραδέσος Σπ.
 » Μαλαματιανός Κ.
 » Μπουσιντινού 'Ιωσ.
 » Μπακλής Νικόλ.
 » Μπακλής Γεώρ.
 » Μυϊκός 'Αρ.
 » Μητρόπουλος Δημ.
 » 'Ιατζίουνης Δημ.
 » Μοσχονάς 'Αλέξ.
 Κα Μομφεράτου Μαρ.
 » Μομφεράτου Α. Μαρ
 Κος Μιχαλινός 'Εμμ.
 » Μόστρας Σπ.
 » Μπώμαν Θωμάς
 » Μάγερ Βικτωρ
 » Μάλης Κ.
 Κα Μελισσοΐδου Ραλλού
 » Μικέλλη 'Αννα
 Κος Μικέλλης 'Ανδρέας
 » Μενυλναϊός 'Ιωάν.
 » Μομφεράτος Τιμολ.
 Κα Μιχαλοπούλου Μαρ.
 Δις Μουντιντινού 'Ιουλ.
 Κα Μιατοών 'Αννα
 Κος Μπαρτζιτζής 'Ιωάν.
 » Μπλαχάουερ 'Ερρίκος
 » Νεγροπόντης Μιλτ.
 » Νιάκας 'Αθ.
- Κος Νικολαΐδης Λουδ.
 » Οικονομίδης Φιλ.
 Κα Οικονομίδου Φ. Καλ.
 Δις Οικονομίδου Φ. 'Ιζόλδη
 Κος Παπαδόπουλος 'Ιωσ.
 » Πουλης Μιλτ.
 » Πουλόπουλος Λέων
 » Παπαλίξης Δημ.
 » Παπαχαλαραμπιδής Θ.
 Κα Παπαπαναγιώτου Μιν.
 » Παπαπαναγιώτου Μαρ.
 » Παπαγεωργίου Λίνα
 » Πετρατζόγλου Μπλ.
 » Περγιάρου Θ. Σίνη
 Κος Παυλίδης Μίχ.
 » Πρεβεσθόρος Δημ.
 » Ρούφος Καν. Α.
 Κα Ρεβιάδου Α.
 Κος Ραφτόπουλος Μιλτ.
 Κα Ραυτοπούλου 'Αννα
 » Ρουσοπούλου Διλή
 Κος Σκιάδης Γεώργ.
 » Σκόκος 'Αντ.
 » Σοφριανόπουλος Α.
 » Σοφριανόπουλος 'Αρ.
 Κα Σοφριανόπουλου 'Ελ.
 » Σταθολούλου 'Ελένη
 » Σαρσέντη Νίνα
 Κος Στεφανόπουλος Πολ.
 » Σαμαρτζής Σπ.
 » Σταυριανός Βασ.
 » Τσιμοσφιτζής Εύάγ.
 » Τρίμης Νικόλαος
 » Τσικωνάπουλος 'Αλβ.
 » Τσαμαδός 'Ιωάν.
 » Φαραντάτος Σπ.
 Κα Φέμπου Πανλ.
 Κος Φιλίππου Κωνστ.
 » Χανιάς 'Ηλ.
 Κα Χατζημυγάλη 'Αγγ.
 » Χαράμη Λουλούκα
 » Χόλμης 'Ελισάβετ
 Κος Χωρένης Κωνστ.
 » Χατζηνικηϊάκος Γ.
 » Χουτζούμης Βασ.
 » Χλημιντζα Σ. Αικατ.

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

	Γεν. Δοκιμῆς	Συναλλαγ
Θεωρεῖον Α'	Δρχ. 150.—	Ἐξηνητηλιμένα
Πλατεῖα	> 120.—	175.—
Ἄμφιθέατρον Α'	> 120.—	175.—
Ἐξώστης ἠριθμημένος	> 120.—	175.—
Ἄμφιθέατρον Β'	> 100.—	150.—
Διάδρομος ἐξώστου	> 80.—	120.—
Θεωρεῖον Β'	> 75.—	100.—
Ὑπερῶν	> 60.—	75.—

Τὰ εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὡδείου Ἀθηνῶν,
(Ὀδὸς Πειραιῶς 31, τηλεφ. 25-351) καὶ εἰς τὸ Θέατρον
«Ὀλύμπια» Δεωφ. Ἀκαδημίας τηλ. 24-377.

ΚΟΡΘΙΑ ΑΙΔΟΡΟΧ

ΤΙΜΗ ΕΚΤΙΜΗΦΩΝ

Αρ. Πρωτ. Αποφ.	Περιγραφή	Τιμή	Αρ. Πρωτ. Αποφ.	Περιγραφή	Τιμή
175	...	100
176	...	100
177	...	100
178	...	100
179	...	100
180	...	100
181	...	100
182	...	100
183	...	100
184	...	100
185	...	100
186	...	100
187	...	100
188	...	100
189	...	100
190	...	100
191	...	100
192	...	100
193	...	100
194	...	100
195	...	100
196	...	100
197	...	100
198	...	100
199	...	100
200	...	100

